

המעשה הוא העיקר

פרשת שקלים

נתינת הצדקה, באופן שקלים

א. הוראה למעשה בפועל מפ' שקלים: שיש להוסיף בנתינת הצדקה, להוסיף בצדקה יש כמה דרגות: מעשר, חומש, "כל אשר לאיש יתן בעד נפשו" ו"לתת באופן ד"כל אשר לאיש וגו'" שהשקלים שהיתה לצורך הקרבנות "לכפר על נפשותיכם"¹.

ב. נתינת הצדקה צריך להיות באופן ד"מכס קרבן לה", כביאור אדמו"ר הזקן על פסוק זה², שנותן כל מציאותו לה, שנתינת הצדקה וגמ"ח צריך להיות באופן שמכניס בזה כל עשר כחות נפשו, שנוסף להעשי בפועל, חושב ומדבר על דבר זה כו"³.

ג. להחליט בזה עוד בשבת (שקלים) זו, ודוקא החלטות מדוייקות לפרטים, והחלטות חדשות ובכחות מחודשים⁴, וגם להתחיל בזה כגון על ידי נתינת מאכל ומשקה [וברוחניות – על ידי עצה טובה, לימוד תורה עם הזולת]⁵ וכיוצא בזה.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ויאלץ, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) ראה ש"פ משפטים, פ' שקלים, מבה"ח אדר תנש"א – התוועדות ע' 278-9: "נתינת השקלים ענינה – צדקה, כמבואר במ"מ בדברי חז"ל . . . ובפרט בזמן הזה (כשאין נוהגין במצות שקלים) נמשך עיני השקלים במצות צדקה. וכידוע מנהג ישראל "ליתן קודם פורים מצתינת מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן, זכר למחצית השקל שהיו נותנין באדר" – שזהו ענין הצדקה בפשוטו.

(2) וראה ש"פ ויקהל, פ' שקלים, כ"ה אדר א' תשנ"ב - שיחת קודש ע' 805: "ומזה מובן לענייננו, שמכיון שההוראה היא מנתינת השקלים שהיתה לצורך הקרבנות "לכפר על נפשותיכם", הרי מובן, שגם ההוראה צריכה להיות על-דף-זה – נתינת הצדקה באופן ד"כל אשר לאיש יתן בעד נפשו".

(3) חלק (תקציר, מוגה) משיחת ש"פ ויקהל, פ' שקלים, כ"ה אדר א' תשנ"ב (השיחה האחרונה ששמעו ל"ע ע"י ל"ק אדמו"ר מלך המשיח) – סה"ש ע' 441.

(4) ראה בשיחת קודש שם ע' 807: "ולאחר חלוקת המשקה וכו'" - שיחה ד' - כאמור לעיל, שבעמדתו בש"פ שקלים הרי הלימוד וההוראה שצריכים ללמוד משבת זו בנוגע למעשה בפועל הוא – להוסיף בנתינת הצדקה. ונתינת הצדקה צ"ל באופן ד"מכס קרבן לה" (ונשלמה פרים שפתינו), כביאור אדמו"ר הזקן בדרושים שלו על פסוק זה.

(5) סה"ש שם: "וגם באופן הנתינה ישנה הוראה מפרשת שקלים: נתינת מחצית השקל היתה בשביל קרבנות ציבור, וידוע ביאור אדה"ז בפירוש הפסוק, "אדם כי יקריב מכס קרבן לה" שכדי שהאדם יתקרב לה' הוא ש"מכס קרבן לה", שנותן כל מציאותו לה'. ומזה מובנת ההוראה למעשה בפועל שנתינת הצדקה וכו'".

ראה שיחות קודש שם ע' 805: "הן במחשבה – שהוא פועל בעצמו שכל מחשבתו במשך כל היום תהי' חדורה אך ורק בהענין דאהבת ישראל, הן בדיבור – כפסק דין אדמו"ר הזקן ש"נכון לומר הריני מקבל כו", בדיבור דוקא (כולל גם הכוונה שבזה, מחשבה, על"פ – הכוונה הדפיוש הפשוט שבזה), הן במעשה, והוא העיקר – מעשה הצדקה בפועל, "כל אשר לאיש יתן בעל נפשו".

(6) ראה ש"פ משפטים, פ' שקלים, מבה"ח אדר תנש"א – התוועדות ע' 287: "ההוראה לפועל . . . שבת פרשת שקלים ושבת מברכים אדר (שנקדוהו היא פורים, קשור במיוחד עם צדקה, משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים) – צריכים לעורר אצל כל אחד ואחד להוסיף בנתינת הצדקה, הן בגשמיות – בממון גשמי, ואכילה ושת' גשמית, והן ברוחניות – ע"י עצה טובה, לימוד תורה עם הזולת, וכיו"ב. ועוד וגם זה עיקר – בנוגע לצדקתו של הקב"ה, כולל בגילוי פנימיות התורה האבן יקרה בכתר המלך, מלך מלכי המלכים הקב"ה) – על ידי הוספה בלימוד פנימיות התורה, נוסף על ההוספות בלימוד התורה בכלל, וכפי שנתגלתה בתורה החסידית, ותורת חסידות חב"ד, באופן דהבנה והשגה, דד בו בפנימיות עד שזה מתאחד אצלו ביחד עם נגלה דתורה. ונוסף על הלימוד בעצמו – גם לעורר אחרים ללמוד (או ללמוד בעצמו אתם) פנימיות התורה, תורת החסידות".

(7) ש"פ משפטים, פ' שקלים, מבה"ח אדר תנש"א – התוועדות ע' 287: "ההוראה לפועל . . . שבת פרשת שקלים ושבת מברכים אדר (שנקדוהו היא פורים, קשור במיוחד עם צדקה, משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים) – צריכים לעורר אצל כל אחד ואחד להוסיף בנתינת הצדקה, הן בגשמיות – בממון גשמי, ואכילה ושת' גשמית, והן ברוחניות – ע"י עצה טובה, לימוד תורה עם הזולת, וכיו"ב. ועוד וגם זה עיקר – בנוגע לצדקתו של הקב"ה, כולל בגילוי פנימיות התורה האבן יקרה בכתר המלך, מלך מלכי המלכים הקב"ה) – על ידי הוספה בלימוד פנימיות התורה, נוסף על ההוספות בלימוד התורה בכלל, וכפי שנתגלתה בתורה החסידית, ותורת חסידות חב"ד, באופן דהבנה והשגה, דד בו בפנימיות עד שזה מתאחד אצלו ביחד עם נגלה דתורה. ונוסף על הלימוד בעצמו – גם לעורר אחרים ללמוד (או ללמוד בעצמו אתם) פנימיות התורה, תורת החסידות".

פרשיות תרומה תצוה (תשא) הוספה בהשיעור חומש דשבועות אלו

א. הצעה-בקשה חדשה, על מנת לפרסם בכל מקום ומקום: שבהשבועות של פרשיות תרומה תצוה [והתחלת פ' תשא⁹], כדאי ונכון ביותר שנוסף על לימוד חלק מהפרשה בכל יום (עם פירוש רש"י - פשוטו של מקרא) בשיעורי חת"ת, יוסיפו וילמדו גם מפירוש חז"ל בתורה שבעל פה¹⁰, הלימוד ע"ד הדרש וכו"¹¹.

ב. [הנ"ל הוא] (על כל פנים מאמר ופירוש אחד), כפי שנלקטו כבר בספרים נכמו "תורה תמימה", "תורה שלמה", וכיוצא בזה¹²], כפי שנלקטו בספרים (ואין צורך לחפש בספרים). שבפרשיות אלו נתבארו כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו', וההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממהרת ומזרות עוד יותר את בנין בית המקדש השלישי¹³.

ג. ומה טוב – לתרגם (על כל פנים חלק מפירושים אלו) גם בלשון עם ועם, כדי שיהי' "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם" – גם עבור אלו שלעת-עתה אינם יודעים ללמוד אלא בלשון עם ועם¹⁴.

ד. כשקוראים¹⁵ בתורה אודות "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – הרי זה צריך לעורר ביתר שאת וביתר עוז בכל יהודי ההשתוקקות וגעגועים לגאולה האמיתית והשלמה ולבית המקדש השלישי, ועבודת המקדש, הדלקת המנורה והקרבת הקרבנות וכו"¹⁵.

ה. [הנ"ל הוא] נוסף להקיום ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" הפרטי, בתוך כל אחד ואחת, במשכנו הרוחני, בביתו הפרטי וכו"¹⁶.

ו. ועוד ועיקר: שזה צריך לבוא במעשה בפועל¹⁷, – להוסיף ביתר שאת וביתר עוז ב"מעשינו ועבודתינו" שמביאים את

8) ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדות ע' 316: "שבפרשיות אלו נתבארו כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו' – כדאי ונכון ביותר וכו'". ושם הערה 93: "משא"כ בפרשיות ויקהל פקודי שחזרו ונשנה בנוגע להעשי בפועל".

9) שם הערה 92: "הציווי דעשיתו כיוור וכונו, ומעשה הקטורת".

10) ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדות ע' 316.

11) שם הערה 94.

12) שם הערה 95.

13) שם ע' 316-7: "ומהמעלות שבזה: (א) בנוגע לכללות ההוראה "לחיות" עם התורה, לחיות עם הזמן, פרשת השבוע – שע"ז שמוסיפים גם פירוש מתורה שבעל פה, הרי זה חוזר יותר בשכל האדם, באופן ד"משפטים", כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם", (ב) ועוד ועיקר – שההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממהרת ומזרות עוד יותר את בנין ביהמ"ק השלישי – לא רק "אני מעלה עליהם כאילו הם עסוקין בבנין הבית", אלא בנין הבית בפועל ממש".

14) שם ע' 317.

15) ש"פ תרומה ו' אדר תש"נ – התוועדות ע' 333-4: "מכל ענין בתורה צריך להיות לימוד והוראה בפועל בעבודת האדם, עאכ"כ מהמצוה כללית "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" שהיא ציווי לדורות – הציווי על כל הבתי מקדשות – משכן, בית ראשון, בית שני, ובנוגע לפועל כעת – בית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו.

16) מזה מובן הלימוד עתה מהמדובר לעיל, ובפרט בדורנו זה: בני ישראל חיכו והאמינו בהשתוקקות עצומה לגאולה – "אחכה לו בכל יום שיבוא" וי"ל שזה כולל את ה"אחכה" בבנין ביהמ"ק השלישי וכל הענינים שבאים עם ביאת המשיח. עד שזה התבטא בפועל בהנהגה (והוראה) של כמה ללמוד "תורת כהנים", ללמוד את הדינים הקשורים עם ביהמ"ק והקרבת קרבנות כו' (כולל הפרשיות דשבועות אלו), בכדי שיהיו "מוכנים" לגאולה שיכולה לבוא ותיכף ומיד – ע"י ידעת ההלכות שיהיו אז נוגעים לפועל "לכהנים בעבודתם לייים בדוכנם בישראל במעמדם". עאכ"כ בדורנו זה, לאחר ש"כלו כל הקיצין", ועפ"י כל היסמינים בגמרא ומדרשי חז"ל נמצאים כבר בעקבות דמשיחא, ודבר ברור שדורנו הוא הדור האחרון הדגלות, הדור הראשון דהגאולה. ובפרט כשנמצאים בימי סגולה, ימים מסוגלים ביותר לגאולה, כהשבויות שמתחילים משבת זו, כשקוראים בתורה וכו'".

17) שם ע' 334.

18) הערה 67: "ובפרט שלע"ל ההלכה כמעשה גדול (ולא רק שהמעשה הוא העיקר). ומעין זה צ"ל בהעבודת עתה בתור הכנה להגאולה".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מארייאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלב"ע בשיבה טובה ביים כ"ד טבת ה'תשס"ז אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הלוי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שגאנסר לרגלי מסיירת נפשו בעד החזקת היהדות ביים ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביים כ"ה טבת ה'תרח"צ ת.נ. ג. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום: כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחסי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הגאולה, ובמיוחד – ענינים (בעבודת ה') שהם מעין – וממהרים עוד יותר – את הגאולה¹⁶.

ז. [הנ"ל] כולל ומתחיל מלימוד ה' בית המקדש ותורת כוהנים (כמבואר בפרשיות אלו בתורה שבכתב, ותורה בפירושה ניתנה – בתורה שבעל פה), ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה – העבודה בפועל מעין הגאולה¹⁶.

ח. בכללות: לעשות מכל דבר בעולם משכן ומקדש לה, ומקדש נצחי – על ידי השימוש בדבר למצוה (או תשמישי מצוה), שעל ידי זה מתאחד הדבר ביחוד "נצחי למעלה", עד שמתגלה גם למטה, במצוה מלשון צוותא וחיבור עם הקדוש ברוך הוא¹⁸.

להוסיף בהג' קוין במשך פ' תצוה

ט. יש להציע, ובבקשה שיפרסמו בכל מקום האפשרי: במשך שבוע הבא, פ' ואתה תצוה¹⁹, החל מיום ראשון, עד (ועד בכלל) שבת הבאה פ' תצוה – שכל אחד ואחת, אנשים נשים וטף, יוסיף בג' הקוים דתורה תפלה וצדקה²⁰.

י. בפשטות – להוסיף בלימוד התורה, הן בכמות (זמן הלימוד, ובענינים הלמדמים), והן באיכות – בעומק הלימוד, ביתר חיות והתלהבות; להוסיף בנתינת הצדקה בכמות (ובאיכות – סבר פנים יפות); ולהוסיף בעבודת התפלה בכוונה ובהידור כו'²¹.

חודש אדר

להרבות בשמחה מהתחלת החודש

א. מהפתיחה²² דחודש אדר ("משנכנס אדר") צריך לשאוב מיד כוחות להרבות בכל עניני שמחה, על ידי זה שכל אחד ואחת מקבל החלטות טובות ומביאם לפועל – להשתדל בכל האופנים להוסיף ולהרבות בדברים המשמחים²³.

ב. "משנכנס אדר מרבין בשמחה" כולל יום א' דראש חודש אדר²⁴, וגם שבת מברכים אדר, שבו מתחילה כבר ה"כניסה" דחודש אדר, ועד על ידה המשכת הברכה בכל החודש²⁵.

18) שם 334-5: "לזוגמה עלי מצות צדקה: עלי נתינה מהממון הפרטי לצדקה, עושים מהמטבע הגשמי (וכי"ב) מצוה של הקב"ה".

19) "שמתברך משבת זו (פ' תרומה), החל מיום ראשון, ז' אדר, יום ההולדת ויום פטירת משה רבינו וכו'".

20) ש"פ תרומה ו' אדר תשמ"ט – התועודיות ע' 333: "(נוסף לשיעורים הרגילים (שלו) בג' הקוים... (כנגד זהב וכסף ונוחשות), שהם עיקר ב"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". ובהערה 99: "וביום השבת – עלי הכנסת אורחים או צדקה ברוחניות, או עלי נתינה בכפליים בערב שבת".

21) שם: "וגדול תלמוד שמביא לידי מעשה, ומצוה גוררת מצוה (ובפרט מצות צדקה ששקולה כנגד כל המצוות) – הרי זה יביא בודאי גם הוספה בקוים המצוות בהידור בכלל, כולל, כמובן, במצווה כללית ד'אהבת לרעך כמוך", גם עלי הוספה בעבודה הדפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה".

22) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התועודיות ע' 297: "ע"פ הידוע שלפתיחת הדבר כח מיוחד, הפותח את הצינור לשמחה במשך כל ימי חדשי אדר".

23) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם. וראה ש"פ ויקהל תשמ"ט התועודיות ע' 391: "ולהעיר, ששמחת פורים היא למעלה משמחת המועדים, כי, שמחת המועדים היא במדידה והגבלה, ועד ש"חיבין ב"ד להעמיד שוטרים ברגלים שיהיו מסביבין ומחפשינן (אפילו) בנות ופרדסים כו', משא"כ בפורים השמחה היא למעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע", ומעין זה "משנכנס אדר מרבין בשמחה", שבכל חודש אדר צ"ל "פורים דיק", שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה. והמעשה הוא העיקר לא תק הדיבור בה, וקבלת החלטות טובות, אלא מעשה בפועל, כמבואר בתניא... שמחה כפשוטה, אלא, שכדי שיהי' המעשה בפועל יש לעורר על זה בעוד מועד, לפני ר"ח אדר. ויש להתחיל בפועל ממש תיכף ומיד – ביום השבת, ובפרט בשבת מברכים החודש... עלי אמירת לחיים על יין המשמח". ע"ד שמחת פורים בכל החודש ראה גם ש"פ תרומה תנש"א התועודיות ע' 304. וש"פ תרומה תשמ"ט התועודיות ע' 337.

24) ראה ש"פ תרומה תנש"א הערה 11 התועודיות ע' 300: "כולל גם יום א' דר"ח אדר, דאף שבמנין ימי החודש ה"ה יום ל' לחודש שבת... מ"מ, להיות גם יום א' (ז"ח אדר, הרי הוא בכלל "משנכנס אדר מרבין בשמחה". ושם בהפנים ע' 300-1: "יש להוסיף בהדיק ד'משנכנס אדר" שיעקר ושלמות הכניסה דחודש אדר היא לאחרי שעבר יום שלם מהמים דחודש אדר (א' אדר), ועומדים ביום השני דחודש אדר... שאז מתחיל עיקר

ג. להוסיף בכל עניני שמחה, הן בנוגע אליו בעצמו, והן בנוגע לשמחה את הזולת [ובפרט על עשרה גדולים מישראל]²⁶ (כידוע ששלמות ענין השמחה היא דוקא ביחד עם הזולת)²⁷ ויש ל"הרעיש" על דבר זה בכל העולם כולו²⁸.

להקדים ולהוסיף בהשמחה מיום ליום

ד. [הנ"ל הוא] באופן דמוסיף והולך ואור ושמחה בכל יום ויום מ[ב'] חודש[ן] אדר, להוסיף בכל יום בעניני שמחה [כידוע שבשמחה צריך להיות חידוש בכל יום – "פנים חדשות"]²⁹.

ה. על פי הכלל בכל עניני טוב וקדושה, שכל המקדים הרי זה משובח וכל המרבה הרי זה משובח – על אחת כמה וכמה שכן צריך להיות בנוגע לעניני שמחה, שמצד עצמם הם באופן דפורץ גדר³⁰.

על ידי הוספה בתורה ומצוות

ו. הנ"ל הוא לכל ראש – על ידי ההוספה ב"פקודי ה' ישרים משמחי לב", לימוד התורה, נגלה דתורה ובפרט פנימיות התורה, ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה – קיום המצוות בהידור³¹.

על ידי דברים גשמיים המשמחים לפי טבעם

ז. ועוד וגם זה עיקר – שעל ידי מרבין בשמחה בתורה ומצוות יתווסף בשמחה גם בפשטות, בענינים גשמיים ועל ידם, כהוראת השולחן ערוך³².

ח. ובזה [הנ"ל] הן בנוגע לשמחה את עצמו, והן לשמחה את הזולת, החל מבני ביתו – הבעל יוסיף לשמחה את אשתו, וההורים [ובפרט האב]³³ יוסיפו לשמחה את לדיהם בענינים המשמחים אותם (בטבעם) כפסק דין השולחן ערוך³⁴.

ושלימות הענין ד' (משנכנס אדר) מרבין בשמחה". ושם הערה 14: "משא"כ היום שלפניו, עם היותו יום א' דר"ח אדר, ה"ה גם יום ל' שבת, ואדרבה: להיותו יום השלושים דשבת... מורגש בו ענינו של חודש שבט יותר מאשר ענינו של חודש אדר, ולכן אין זה "משנכנס אדר" בשלימות". ושם הערה 53: "יש לעיין בנוגע ליום א' דר"ח אדר, האם הוא בכלל "החודש אשר נהפך גו", "כל החודש כשר למקרא מגילה" וכו'".

25) ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט הערה 112 התועודיות ע' 387.

26) ש"פ תצוה תשנ"ב שיחות קודש ע' 748: "זוהי ההוראה מהיום העשירי בחודש לאחר העלי' והשלמות שנפעלת בו ביום השבת: גם באם עד עתה היתה העבודה "בעשרה" באופן האמור, בעשר כוחות הנפש, הרי ע"כפ' מכאן ולהבא אין להסתפק בעשר כוחות הנפש, אלא יש לנצל הזמן [דיום השבת] באם משיח יתעכב, ח"ו עד מוצש"ק לפעול על עשרה גדולים מישראל כפשוטו (שדוקא אז יכולים לומר דבר שבקדושה), החל מבני ביתו, מכיריו וידידיו וכו' וכו'. ובפרט בנוגע לענין השמחה, "מרבין בשמחה", שכשהוא משמח אחרים מיתוסף ג"כ בשמחתו הוא וכו'".

27) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התועודיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב שיחות קודש ע' 717: "שענין השמחה – להיות שמח בעצמו ולשמח אחרים צריך להיות חקוק בו ע"ד ובדוגמת ענין המזון הנעשה "דם ובשר כבשרו"".

28) ש"פ ויקהל תשמ"ט התועודיות ע' 387: "'מרבין בשמחה" ועד להשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה ("עד דלא ידע").

29) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התועודיות ע' 297. ראה ש"פ תרומה תנש"א הערה 12 התועודיות ע' 300: "ובכל יום משעה לשעה ומרגע לרגע, ובפרט בתפלה, כידוע שבכל תפלה נעשית עלי' לדוגא נעלית יותר".

30) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התועודיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב שיחות קודש ע' 714: "כולל גם עניני שמחה שעד עתה חשבו לדחות לזמן מאוחר יותר יש להקדים ככל היותר, וכל המקדים הרי זה משובח, ובפרט שההקדמה נעשית בזמן "משובח" בחודש אדר".

31) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התועודיות ע' 297. וראה ש"פ משפטים תשנ"א התועודיות ע' 317: "ופשוט שההוספה בשמחה קשורה עם שמחה של תורה ושמחה של מצוה – "פקודי ה' ישרים משמחי לב", ובפרטיות יותר הוספה בכל הג' קוין דתורה עבודה וגמ'".

32) לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התועודיות ע' 297.

33) לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם: "כפי שרואים בפועל שע"ז משמחת את ילדיו, מיתוספת אצלם שמחה יתירה, מכיון שרואים שלפעמים אומר "מלה קשה" (בגלל צנינו), אבל באופן שלאחר מכן זה מביא להוספה יתירה בחביבות אליהם". ונראה ש"פ תרומה שם שיחות קודש ע' 717: "כיון שבדרך כלל יחס האב אל הילד הוא גם באופן שאומר לו "דברים קשים" (א' שווערן ווארט) כאשר הוא בוחר את הילד, והילד לא עונה כדורש וכי"ב (א"ע"פ שמידי אח"כ הוא מנחם ומפייס אותו ("פארגלעט ער דאס").".

34) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התועודיות ע' 298.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מארייאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגולב (גארעליק)

נלב"ע בשבט טובה ביום כ"ד טבת ה'תשס"ז . . אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלאחנן הלוי הי"ד בי"ד יהודא לייב ע"ה שגולב שנסאר לרגלי

מסירת נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ. ת. נ. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום: כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiaach.net/blind>

יחי אדונו מורנו מלך המשיח לעולם ועד